

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 14.12.2007

Číslo: Ročník 17 (2007), Číslo 4

Sekce: Naše téma

Název článku: Chceme být knihovna pro děti...

Autor: Ivana Votavová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=885>

Chceme být knihovna pro děti...

Ivana Votavová

U nás v Náchodě máme krásnou knihovnu. To asi už všichni z knihovnické veřejnosti vědí. Chceme, aby se v knihovně líbilo našim čtenářům. Obzvláště dětem. Protože, jak praví klasik, děti jsou naše budoucnost.

Většinou se nám to daří. Tak třeba dneska. Přihlásili se tři noví čtenáři. Dva kluci přišli na průzkum, stojí-li ta knihovna za to, aby si pořídili průkazku, a zůstali dvě hodiny. Pět dívenek si psalo úkol z matematiky a nejméně osm z dějepisu. Děti hrály počítačové hry, četly a půjčovaly si knížky a časopisy. Nezahálely ani hračky. Jenom jedno dítko tu dnes plakalo. Maminka ho násilím chtěla odvést domů :

Tak to vypadá asi ve všech knihovnách, které jsou k dětem vstřícné. Co možná ale jinde nemají, je "moje" knihovnická třída. Už druhá. První knihovnická třída vznikla téměř zároveň s novým dětským oddělením. To bylo tak: Požádala jsem jednu paní učitelku, která v té době často chodila do našeho improvizovaného dětského oddělení, o pomoc při slavnostním otevření nového oddělení pro děti. Paní učitelka Monika Jelínková připravila s dětmi, tenkrát to byli druháčci, krásné pásmo z veršů o knížkách. Děti byly v kostýmech a básničky vlastně zahrály. Všem se vystoupení moc líbilo a paní učitelce a dětem se zase moc líbilo v nové knihovně. A tak se od září 2004, jako třetáci, stali první knihovnickou třídou. Co to znamená? Každý měsíc přišli na jedno celé dopoledne do knihovny a já jsem si pro ně, po poradě s paní učitelkou, připravila program. Samozřejmě jsme se nejdříve seznámili podrobně s tím, jak vypadá kniha. A děti si ve škole hned po jedné vyrobily. Měla desky, titulní list, předšádky a dokonce i tiráž a copyright. Každé dítě si do ní zaznamenávalo svoje poznatky o vyjmenovaných slovech. Takhle originální učebnici měly na celé škole jen oni.

Náplň knihovnických dopolední byla za ty tři roky různá. Poznali jsme mnoho spisovatelů a ilustrátorů, vyprávěli si o Velké Británii (to když začínali s angličtinou), na Vánoce jsme se seznámili se zvyky u nás i v okolních zemích. Věnovali jsme se moderní pohádce. Tu si samozřejmě děti také zkusily napsat. Ve čtvrté třídě jsme třeba nad knížkou Václava Čtvrťka My tři a pes z Pětipes hovořili o tom, co je kamarádství a co je odvaha. S knížkou Modrý lev jsme rozvíjeli fantazii - děti dopsaly a domalovaly, jak mohl příběh botanické zahrady a jejích obyvatel pokračovat. V páté třídě jsme například mluvili o tom, kdo je hrdina a co je hrdinství (Kajsa Nebojsa i Vinnetou); probrali jsme dobrodružnou literaturu a celý jeden den jsme věnovali úžasné postavě renesančního umělce a vynálezce Leonarda da Vinci.

Témat bylo hodně, ale přišel červen 2007 a "moje" děti ukončily pátou třídu. Na rozloučenou jsem dostala veliký plakát, na který mi každé z dětí něco napsalo a

namalovalo, a album s obrázky. No, kapesník suchý nezůstal. Ale život jde dál a paní učitelka Monika má zase čtvrtou třídu a ta se stala mojí novou knihovnickou třídou. Už se trochu známe. Někteří v knihovně strávili dokonce celou noc, noc s Astrid Lindgrenovou. Na tu k nám přijely i děti ze Dvora Králové.

Nezahálí ani čtenářský kroužek. Také už druhá "generace". Vydáváme časopis, hrajeme divadlo, zkoušíme psát a je nám fajn. Po vzoru dětí ze Dvora budeme mít i svoje trička. A hlavně členky čtenářského kroužku vodí své kamarády do knihovny a tím nám pomáhají přesvědčit co nejméně dětí, že četba je úžasná věc...

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · studovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>